

ένα δράμα.

— "Άκουσα βήματα και νόμισα πώς ήταν ο Ρόλοφ, ο σωφέρ μου... τού είπε.

'Ο δασοφύλακας χαμογέλασε.

Κάθησαν κατόπι στὸ τραπέζι κι' αρχισαν νὰ πίνουν τὸ τοσάι τους, σιωπῆλοι.

Η Λένα ένοιωσε πώς τὰ μάτια του ήσαν καρφωμένα ἀπάνω της.

— Φαίνεται πώς θὰ εἰσαστε βαθύπλουτη... έκανε ο δασοφύλακας.

Αὐτὰ τὰ λόγια τάραξαν τὴ Λένα.

— "Ω, τί σημασία έχει;... ψιθύρισε μ' ένα κουρασμένο ύφος.

"Επειτα σηκώθηκε γιὰ ν' ἀνεβῆ στὸ δωμάτιο της.

— Καληνύχτα σας, τοῦ είπε. Καὶ σᾶς εύχαριστῶ πολὺ...

'Ο δασοφύλακας τὴν καληνύχτησε κι' αὐτὸς, κοκκινίζοντας τὰ πάλι. Δὲν τολμοῦσε νὰ τῆς πῆ τίποτε περισσότερο. Μὰ οὔτε κ' ή Λένα εύρισκε τὸ θάρρος νὰ προσθέση κάτι.

Τὸ πρωτὶ ή Λένα έπινησε ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς χτύπους τοῦ Ρόλοφ στὴν πόρτα της.

— Εἶνε ώρα, κυρία... τῆς φώναξε. Τὸ αὐτοκίνητο εἶνε ἔτοιμο. Πρέπει νὰ κάνουμε γρήγορα γιὰ νὰ προφέρασουμε...

—"Ήταν έξη ή ώρα. Ό κηπος ήταν δλόδροσος. Καὶ τὰ πουλιά κελαΐδοισαν ξετρελαμένα. "Όταν κατέθηκε στὴν τραπεζαρία, ή Λένα βρήκε μόνο τὸν Ρόλοφ.

— Κυρία, τῆς είπε, δασοφύλακας σᾶς ζητάει συγγνώμην, μὰ ἔπρεπε νὰ φύγη...

Καὶ τῆς έδωσε ένα μάτσο τριαντάφυλλα, ποὺ εἶχε σφήσει γι' αὐτήν.

Η Λένα κύτταξε τὴν θεράντα κ' εἶδε ὅτι ο δασοφύλακας εἶχε κόψει δλα τὰ τριαντάφυλλα.

Λυπημένη, κάθησε στὸ αὐτοκίνητο, μ' ένα σωρὸ τρεῖς λέξεις σκέψεις στὸ κεφάλι της. Κατὰ τὶς έντεκα, ξέφτασαν σὲ μιὰ μικρὴ πόλι τῆς νοτίου Γερμανίας.

— Τί ώρα θὰ φτάσουμε στὸ Χάμπουργκ; ρώτησε τὸν Ρόλοφ. Στὴ μία; Τόσο ἄργα; Δηλαδὴ θὰ καθυστερήσουμε μιὰ ώρα.

Ο γενικὸς διευθυντὴς δὲν τὴν ένδιέφερε πειά. Πῶς ήταν δυνατόν; Θὰ παντρευθῶν λοιπὸν αὐτὸν τὸν ἀνθρώπο ποὺ δὲν τὸν ἀγαποῦσε διόλου;

— Ενα παγερὸ ἀνατρίχιασμα τὴν έκανε νὰ βγῆ ἀπὸ τοὺς ρεμβυσμούς της.

— Ρόλοφ, φώναξε, πάμε στὸ τηλεγραφεῖο.

Ἐκεῖ πέρα ή Λένα έστειλε ένα τηλεγράφημα στὸν γενικὸ διευθυντὴν, ένα δλλο στοὺς γονεῖς της κι' έπειτα, δταν βγῆκε έξω, εἶπε μὲ θάρρος στὸν σωφέρ:

— Πρέπει νὰ γυρίσουμε στὸ σπίτι τοῦ δασοφύλακα. Ξέχασσα κάτι...

— Ο Ρόλοφ πάγωσε ἀπὸ τὴν κυτάπληξη.

— Μά... δ κ. γενικὸς διευθυντὴς;... Τὸ Χάμπουργκ;... ψιθύρισε. Τί ξεχάσατε έκει κάτω, κυρία;..

— Τὴν καρδιά μου, Ρόλοφ!... τοῦ ἀπάντησε χαμογελῶντας ή Λένα.

— Όταν ξέφτασαν στὸ σπίτι τοῦ δασοφύλακος, έδυε ἐγένιος. Η Λένα κατέθηκε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, πήρε τὴ βαλίτσα της καὶ τοῦ εἶπε:

— Εύχαριστῶ, Ρόλοφ. Μπορεῖς τώρα νὰ γυρίσης στὸ Βερολίνο. Εγώ θὰ μείνω ἔδω πέρα...

Καὶ μπῆκε μέσα στὸ σιωπῆλό σπίτι. Μὰ δὲν ήταν κανείς. Τί πείραζε δμως; Η Λένα θὰ περίμενε. Στὸ χέρι της κρατοῦσε ἀκόμη τὰ πρωινὰ τριαντάφυλλα. "Ήταν τόσο εύχαριστημένη! Κι' ἄρχισε νὰ συλλογίζεται τί θὰ τοῦ ἔλεγε. Μὰ δὲν μποροῦσε νὰ συγκεντρώσῃ τὴ σκέψη της. Εἶχε νὰ τοῦ πῆ τόσα πολλὰ πράγματα!...

ΑΡΤΟΥΡ ΣΝΙΤΣΛΕΡ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

Κάποιος Γερμανὸς πρίγκηψ εἶχε ένα γιατρὸ, στὸν ὄποιον τὴν ἐπιστημονικὴ ἱκανότητα δὲν ἔτρεφε καμμιὰ ἐμπιστούνη, ἀλλὰ τὸν κρατοῦσε κοντά του γιατὶ τοῦ ήταν εύχαριστος συνομιλητής.

— Ενα πρωτὶ ὃ γιατρὸς, ἐπειδὴ έμαθε ὅτι κύριός του ήταν ἀδιάθετος τὴ νύχτα, πήγε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ τὸν δώσῃ καμμιὰ συμβουλή. Ό υπασπιστὴς δμως ποὺ τὸν ἀνήγγειλε στὸν πρίγκηπα, τοῦ έφερε τὴν έξῆς ἀπάντησι:

— Η Αὐτοῦ 'Υψηλότης ἀναγκάζεται, μὲ λύπη του, νὰ μὴ σᾶς δεχθῆ σήμερα... γιατὶ ἀσθενεῖ!...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπὲς πρὸς τὰς ύποσχέσεις του, ἔξακολουθεῖ νὰ ἐκδίδῃ, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, ἕνα ἐκλεκτὸν αἰσθηματικὸν ρομάντζο μηνιαίων.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ ἀναγνωστικόν μας κοινὸν θὰ ἐκτιμήσῃ καὶ θὰ ύποστηρίξῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτήν. Καὶ αὐτοὶ αἱ ἐφημερίδες διέκοψαν ἥδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις των. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἔξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἔξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κομψάς, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς φίλους του ἐξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύσεις.

Μέχρι σήμερον ἔξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐκλεκτὰ ἔργα:

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ 'Αλφόνσου Κάρο.
- 2) «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ 'Αλεξάνδρου Δουμᾶ (νίοῦ)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ 'Αββᾶ Πρεβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ 'Α. Δουμᾶ (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμᾶ (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ 'Ετεν σέλ.
- 11) «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος ντὲ Σεμονᾶ.
- 12) «Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ 'Οκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πώλ Φεβάλ.

Οσοι δὲν ἔπρολάθατε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία, δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, δόδος λέκα ἀριθ. 7, μὲ δραχμὰς 8 καὶ χωρὶς δελτία.

Απὸ τὰς παλαιοτέρας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας χωρὶς δελτία καὶ μὲ δραχμὰς 5 διὰ τὰς 'Αθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ έξῆς βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ P. Στήβενσον.

«Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκευλεφ.

«Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Eρ. Μυρζέ.

«Η ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ "Εντγαρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἔκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς 'Αθήνας καὶ 6 διὰ τὰς 'Επαρχίας)

Καὶ τὰ δικτὼ περίφημα :

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ποὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. έκαστον διὰ τὰς 'Αθήνας καὶ 6 διὰ τὰς 'Επαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ 'Εξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοποιοῦνται δμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εύθειας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.